

Zadání 4. série

MATEMATICKÁ INDUKCE

Termín odeslání: 11.2.2013

autor: *Baci a Emu*

Úloha 4.1. V zešeřelém pokoji zlověstně plápolala svíčka. Ticho se dalo krájet Henkel-mozartem, obalit v mrazivé pochybnosti, potřít v neblahé předtuše a servírovat přímo do sevřených útroh. Vysoká postava v černé kápi se o to ovšem nepokoušela. Místo toho pomalu, ale sebejistě kráčela k tabuli. Konečně. Po všech těch letech. Čekání je u konce. Temné oči jí zaplály, když spatřila tajemství, které tabuli pokrývalo. Hmm. Něco tu nehrálo. Na první pohled to moc nevypadalo jako tajemství. Na druhý to vypadalo ještě o poznání hůře. A na třetí... „Vždyť je to bazmek!“ vykřikla by, kdyby neoplývala zlodějskou ohleduplností a neměla strach, že bude narušovat spací režim místních. Na tabuli bylo napsáno velké písmeno B. Nic víc. Postava v záchvatu zuřivosti popadla křidu a v každém kroku smazala jedno písmeno B a nahradila ho sekvencí (B+B). Dokažte, že počet písmen B na tabuli byl po každém kroku větší nebo rovný čtvrtině celkového počtu znaků na tabuli, ať už její amok trval jakkoli dlouho. Pravá závorka, levá závorka a znaménko plus jsou také znaky.

Úloha 4.2. První podezření pojali ve chvíli, kdy otevřeli onen obyčejně vyhlížející dopis. „Vypadá to jako zašifrovaná zpráva,“ vydechla Liběnka. „Mohla by být od Henryho,“ napadlo Matěje a pustil se do dekódování. Nikdo by to do dopisu neřekl, ale byl v něm čtverečkový papír s nekonečně mnoha řádky a nekonečně mnoha sloupci (měl ovšem levý horní roh). V každém políčku tohoto papíru bylo vepsáno reálné číslo, a to podle těchto pravidel: do prvního řádku (počítáno odshora) byla zleva vepsána posloupnost reálných čísel $\{a_m\}_{m=1}^{\infty}$ tak, že číslo a_m se nacházelo v m -tém sloupci prvního řádku (počítáno zleva). Další řádky byly vyplněny následovně: v každém políčku P se nacházel rozdíl čísla v tom políčku, které se rohem dotýkalo pravého horního rohu políčka P, a čísla v tom políčku, které bylo přímo nad políčkem P. (Tedy například v n -tém sloupci druhého řádku bylo číslo $a_{n+1} - a_n$). Dokažte, že když si Matěj vybral libovolná přirozená čísla k a n , byla v $k + 1$ -tém řádku n -tého sloupce, hodnota $\sum_{i=0}^k \binom{k}{i} (-1)^{k-i} a_{n+i}$.

Úloha 4.3. Ta samota už byla pěkně otravná. „Člověk si chvíli kreslí na tabuli, a než se naděje, kreslí si místo toho na zeď svého vězení,“ pomyslel si Henry. „Proč jen musí být unášení antisymetrické?“ Z úvah ho vyrušil tajuplné šeptání, vycházející zpoza zdi. Když k ní opatrně přitiskl ucho, zaslechl: „Nechť F_n značí n -tý člen Fibonacciho postupnosti, tedy platí $F_1 = F_2 = 1$, $F_{n+2} = F_n + F_{n+1}$. Ať si zvolím přirozené číslo n jakkoli, vždy k němu lze najít přirozené číslo k a přirozená čísla s_1, s_2, \dots, s_k taková, že pro všechna i z množiny $\{1, 2, \dots, k\}$ platí buď $s_i = 1$, nebo $s_i = 2$, a navíc platí rovnost $n = s_1 F_1 + s_2 F_2 + \dots + s_k F_k$.“ Henrymu hned bylo jasné, že tajuplný hlas má pravdu. Pomyslel si, že by důkaz měl přenechat řešitelům jako třetí úlohu.

Úloha 4.4. Liběnka polkla. „Říkáš, že mu hrozí nebezpečí? A že mu musíme pomoci?“ Matěj vážně přikývl. „Proto jsme přišli na toto hrůzostrašné místo.“ Poklepal prodavači na rameno. „Á, zákazníci, vítejte! Je libo nejnovější model našeho skvělého segwaye?“ halasil. „Tak hele, jsi prodavač, nebo zákazník?“ vztekal se pravý prodavač. „Prostě si nějak vyber, je s nima legrace!“ Matěj potemněl. „Nechceme tu...věc...abychom se mohli bavit. Je to ale jediný způsob, jak zachránit našeho—“ „Ale jistě, jistě, to říkají všichni. Abyste věděl, máme tu teď akci. Když si tu člověk A koupí segway, může přilákat až dva nové zákazníky B,C (kteří tu ještě nikdy nenakupovali) a přesvědčit je, aby si segway také koupili.“ Když pak každý ze zákazníků B,C tímto způsobem přesvědčí (přímo či nepřímou) alespoň dalších n nových zákazníků (pro nějaké dané přirozené n), dostane zákazník A zdarma helmu proti pádu ze srázů. A to se vyplatí! Liběnka se na chvíli zamyslela. „Ale...neznamená to pak, že když si segway koupí z zákazníků, může dostat helmu nejvýše $\frac{z}{n+2}$ z nich?“ „To mi nikdy nemůžete dokázat,“ zamračil se segwayář. „Vlastně je to docela jednoduché,“ usmála se Liběnka. Proč měla pravdu?

Úloha 4.5. Kouma s Ňoumou zrovna prožívali svůj tradiční (po)hádkový večer. Široko daleko se rozléhaly zvuky tříštícího se nádobí, letících n -zubců, praskajících kostí, přežvykujících sitatumb a komponujících se bifunktorů. A pak došlo na tu nejhorší zbraň: slova. „Máš místo nosu čtverec!“ „Tvé ontologické úvahy připomínají čtverec!“ „Tvoje babička je čtverec!“ „Pro všechna celá čísla k, n je výraz $n - xy$, kde $x = n - k^2$ a $y = (k+1)^2 - n$, čtverec!“ zvolal triumfálně Ňouma. Kouma se ani nezmohl na odpověď. Rozhodněte, zda byl Ňoumův výrok pravdivý (samozřejmě ten poslední). Čtvercem rozumíme druhou mocninu nějakého celého čísla.

Úloha 4.6. Ding dong. Prásk. Uíí. Hepčí. Ble. Skříp. Žglomst. „Nerad vás ruším, ať už jste tady dělali cokoli,“ vyvalil oči Matěj, „ale potřebujeme vaši pomoc.“ Ňouma se zatvářil potěšeně. „Fakt? Od nás?“ „Liběnka si povzddechla. „Je to nebezpečné. Naším protivníkem je samotná smrt, a jedná se o hru s nulovým součtem. Jste poslední, kdo nás ještě neodmítnul. Jde vlastně o tohle...“ O chvíli později Kouma zvolal: „Ale vždyť je úplně jasné, co musíme udělat! Počkejte, narýsuju vám to. Tu tajnou věc, o které jsme před chvílí mluvili, bude reprezentovat tento trojúhelník ABC s pravým úhlem u vrcholu A . Patu výšky z vrcholu A na stranu BC označíme D . Pak najdeme na straně AC bod E tak, aby byl trojúhelník BEC rovnoramenný se základnou BC . Když víme, že vzdálenosti $|CD|$ a $|BE|$ jsou shodné a rovny jednomu sáhu, můžeme přece snadno dopočítat vzdálenost $|AE|$!“ Ostatní se ale tvářili nechápavě. Zjistěte vzdálenost $|AE|$, ať Kouma nemá pocit, že mu nikdo nerozumí.

Úloha 4.7. Henry přestával věřit, že jeho dopis někdo četl. Bylo načase vzít věci do vlastních končetin. Z rozhovorů strážných si udělal poměrně slušnou představu o tom, na jakém principu funguje bezpečnostní systém objektu. Po objektu je rozmístěno 1000 tajných kotoučů, přičemž každý z nich může být ve čtyřech různých pozicích A,B,C,D. Každou kotouč je možné otočit pouze z pozice A do pozice B, z pozice B do pozice C, z pozice C do pozice D, nebo z pozice D do pozice A. Na začátku jsou všechny kotouče v pozici A. Kotouče jsou polepeny čísly tvaru $2^x 3^y 5^z$, kde (x, y, z) jsou postupně všechny možné uspořádané trojice čísel z množiny $\{0, 1, \dots, 9\}$ (každá z těchto uspořádaných trojic je použita na právě jeden kotouč). Strážný postupně chodí ke kotoučům a otáčí je o jednu pozici vpřed, každý právě jednou. Ve chvíli, kdy strážný otočí kotouč s nálepkou s číslem

T, jsou o jednu pozici vpřed otočeny i všechny kotouče s nálepkou, na které je dělitel čísla T menší než T. Pomozte Henrymu zjistit, kolik kotoučů bude po 1000 krocích v pozici A, aby si mohl připravit plán na útěk.

Svá řešení posílejte na adresu:

BRKOS
Přírodovědecká fakulta MU
Kotlářská 2
611 37 Brno

nebo uploadujte na našich stránkách:

<http://brkos.math.muni.cz/>

Tato aktivita je realizována v rámci veřejné zakázky Pilotní ověření systému popularizace technických a přírodovědných oborů vytvářením vazeb vysokých škol na školy nižších stupňů, která je součástí IPN Podpora technických a přírodovědných oborů (PTPO), reg.č. CZ.1.07/4.2.00/06.0005. Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

www.generaceY.cz; www.reformy-msmt.cz

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

TECHNICKÉ A PŘÍRODOVĚDNÉ VZDĚLÁVÁNÍ

ZÁŽITEK

S BONUSEM → KARIÉRY → PRESTIŽE → ZAJIŠTĚNÍ

www.generaceY.cz